

Den svenske lov svarer i realiteten til den her foreslåede bestemmelse.

Efter det tyske forslag er det — når der ikke er tale om de egentlige diætetiske levnedsmidler — bl. a. forbudt at anvende udtalelser, der går ud på, at et levnedsmiddel kan fjerne eller lindre sygdomme. Dette er her i landet forbudt ved § 4 i lovbestemt-gørelse nr. 248 af 2. juli 1962 om apotekervæsenet (med dispensationsmulighed).

Efter det tyske forslag er det ved reklamering for levnedsmidler bl. a. forbudt at anvende

- henvisning til lægelige anbefalinger eller godkendelser,
- sygehistorier eller henvisning til sådanne,
- takke- eller anbefalingsskrivelser el. lign. fra tredjemand, for så vidt de drejer sig om helbredelse med lindring af sygdomme,
- billedlig fremstilling af personer i arbejdsdragt eller ved udøvelse af deres virksomhed, når det gælder sundhedsvæsenets personel m. fl.,
- udsagn, der er egnet til at fremkalde eller udnytte angstfølelser.

Det tyske forslag har, som det vil ses, givet ideen til nogle af de i stk. 2 og stk. 3 foreslåede bestemmelser. Bestemmelsen i stk. 2, nr. 1, tager sigte på at forhindre, at frygt for sygdomme udnyttes i forbindelse med reklamering for levnedsmidler, der i reklamer m. v. angives at kunne bidrage til at forebygge bestemte sygdomme. Sundhedsmæssig oplysning af denne karakter bør ikke betroes fremstillere af varer, hvis salg kun øges i takt med oplysningens intensitet.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, går tæt op til konkurrence Lovgivningens område. En slags forbillede til bestemmelsen findes i det tyske forslag, hvorefter det er forbudt i handel med eller reklame for levnedsmidler almindeligt eller i enkelt-tilfælde at anvende sådanne betegnelser eller angivelser for levnedsmidler, som hentyder til, at levnedsmidlerne er „naturlige“ eller „naturrene“. I motiverne til regelen nævnes om det tyske forslag, at den omsiggribende forurening gør det urimeligt at tale om varer som naturlige eller naturrene.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, vil f. eks. kunne anvendes til at skride ind imod en tænkt annonce el. deklARATION som denne: Hold kolesterolindholdet i blodet nede; spis kun varer med flerumættede fedtsyrer. — Det er selvfølgelig ikke forbudt at angive, at en vare indeholder en stor procent af flerumættede fedtsyrer.

Bestemmelsen i stk. 3, nr. 1, skal ses i sammenhæng med, at tilsætning af vitaminer og andre vigtige næringsstoffer tænkes reguleret med hjemmel i

forslagets § 17 samt med, at lov om vitaminreklame foreslås ophævet.

Til § 29.

Det svenske forslag indeholdt følgende bestemmelse: Levnedsmidler, der forhandles med angivelse af, at de indeholder næringsstoffer, skal mærkes med oplysning om arten og indholdet af næringsstoffet.

En noget lignende regel findes i den nugældende lov nr. 74 af 31. marts 1936 angående vitaminreklame, hvorefter varer til forhandling og præparater eller stoffer, der samles eller fremstilles i salgssøjemed, ikke må betegnes som indeholdende vitaminer . . . . ., medmindre vitaminernes art angives. Til reklamering m. v. angående vitaminindhold i levnedsmidler, der er tilsat vitaminer, kræves tilladelse fra ministeren.

Med hensyn til stk. 1 erindres om, at tilsætning af vitaminer og andre næringsstoffer omfattes af forslaget til § 17. Bestemmelsen i § 29 vil bl. a. kunne danne udgangspunkt for at skride ind imod angivelse af, at et levnedsmiddel indeholder et givet næringsstof, når indholdet heraf ikke er ernæringsmæssigt relevant, f. eks. fordi der er tale om helt betydningsløse mængder, hvad køberen muligvis ikke kan vurdere.

Bestemmelsen i stk. 2 skaber hjemmel for at imødekomme behovet for klare linjer med hensyn til måden, hvorpå indholdet af næringsstoffer bør angives. Både forbrugeren og erhverv vil have interesse i faste regler om, hvorledes disse deklARATIONER skal kunne udformes — herunder også med henblik på muligheder for sammenligning mellem forskellige varers næringsindhold og det bidrag, de kan yde til dækning af det normale behov for vigtige næringsstoffer. Det vil imidlertid næppe være muligt eller hensigtsmæssigt at binde sig til en bestemt løsning i selve lovtæksten.

Til § 30.

Bestemmelsen svarer til den gældende levnedsmiddellovs § 21.

Det svenske forslag indeholdt følgende bestemmelse: Uden tilladelse af levnedsmiddelstyrelsen må levnedsmidler ikke forhandles med angivelse af, at de er under kontrol af en svensk myndighed efter nærværende lov. Ej heller må levnedsmidler sælges under skin af, at de er underkastet sådan kontrol.

Den svenske lov udelod forslaget.

Det tyske forslag har ikke direkte bestemmelser af det foreslåede indhold.

Bestemmelsen har været anvendt til indskriden mod påstande som „underkastet dyrlægekontrol“ om konsummælkprodukter, hvor påstanden kan